

ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΚΑΠΝΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΠΡΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

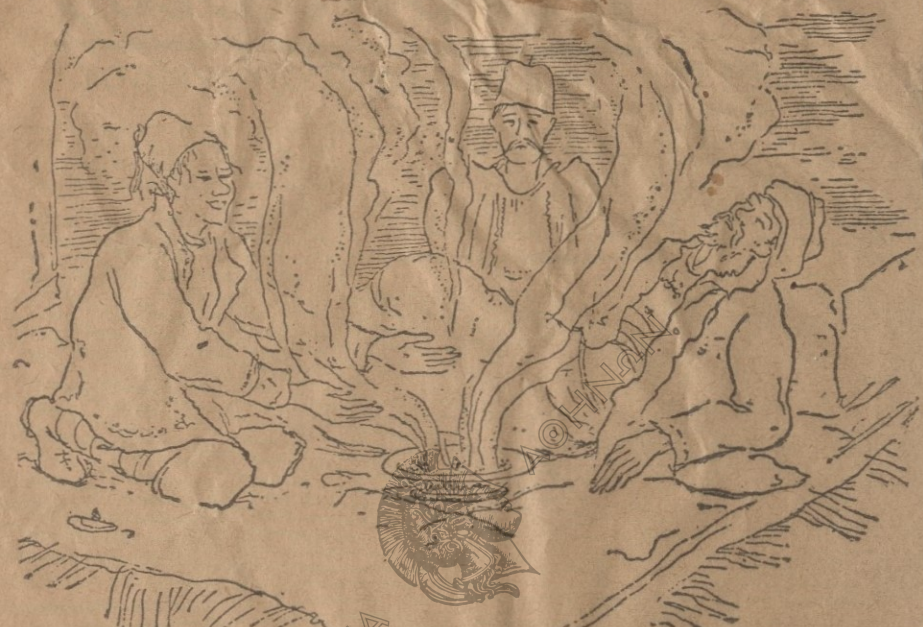
Δεν υπάρχει ίσως σήμερα γνωστά της γης όπου να μη καπνίζουν — τόσο γρήγορα διεδόθη ή συνήθεια του καπνίσματος από την Αμερική περί τα τέλη του 16ου αιώνα.

Εν τούτοις ή συνήθεια του καπνίσματος φυτικών ουσιών

Οι πληροφορίες αυτές μάς δείχνουν λοιπόν πως χιλιάδες πριν από 2000 χρόνια υπήρχαν λαοί που μεταχειρίζοντο τον καπνό ώριμαίνον φυτών ως μέσο απολαύσεως, άλλοι ως διεγερτικό για να προκαλέσουν την εθθαμία, άλλοι ως υπνωτικό.

μας. Στις μεσαιωνικές Ινδίες το κάπνισμα του όπιου ήταν γνωστό ως μέσο θεοπροπείας πόνων καθώς και εκκούρασης και αργότερα ως μέσο μεταχειρίσθησαν στην Αρχή και τον καπνό.

Αλλά την εισαγωγή του καπν

- Βερολίνο 40 31 Ιανουαρίου 1937

Θραϊκές καπνιστή

1937

βέν ορείεται στην ανακάλυψη του καπνού, αλλά φαίνεται πως είναι πολύ αρχαιότερη. Ο Μάρδοτος ήδη γράφει με εξής για τους Σκώθας που κατοικούσαν παρά τον Εϋξεινον Πόντον: «Απ' το καννάδι αυτό λοιπόν, οι Σκώθαι πέρνουν τους κόκκους, πηγαινούν στάς σηνάς των και τους ρίπτουν άπάνω σε πυρωμένες πέτρες. Οι κόκκοι τότε θάβουν ένα καπνό που οι Σκώθαι, καθισμένοι ελόγγρα εισπνέουν και ξεφωνίζουν από εχάριστη». Ο Πομπόνιος Μέλα εξ άλλου, που στά 40 μ. Χ. έγραψε ένα βιβλίο με ταξιδιωτικές άντυπώσεις απ' όλο τον κόσμο, αναφέρει τά εξής για τους Θραϊκές: «Πολλοί απ' αυτούς άγνοούν τό κρασί, στίς εορτές των όμως σέχουν κάποιους ώριμαίνους σπόρους στή φωτιά, γύρω απ' την όποια κάθονται, και ή εισπνοή του καπνού που αναδίδεται τους κάνει τόσο εϋθμους, όση να ήσαν μεθυσιμένοι». Καί ό Πλούταρχος γράφει επίσης για τον ίδιο λαό: «Στίς εϋθες του Έβρου φεται ένα χορτάρι απ' τό όποιον οι Θραϊκές μαζεύουν τίς άκρες και μετά τό φαιγητό τους τό ρίχνουν στή φωτιά, εισπνέουν τον αναδιδόμενον καπνό και θυδίζονται σε βαθύ ύπνο».

Όλες αυτές τίς περιπτώσεις που αναφέραμε, φαίνεται πως πρόκειται κυρίως για τό γαστή που ως σήμερα μεταχειρίζονται πολλοί ιμαμεθανικοί λαοί. Πρό όλίγων δεκαετηρίδων άλλως τε στό Βερολίνο - Βιμμεντσοφ άνεκαλύφθη ένα πηλινο άγγείο από την εποχή που όνομάσθηκε Καλλιστάτιο περίοδο, δηλαδή περί τά 500 χρόνια π. Χ. που περιείχε υπόλοιπα κόκκων καννάβης, πράγμα που μάς κάνει να συμπεραίνουμε πως κι εκεί μεταχειρίζοντο την κάνναβη για κάπνισμα. Παρόμοια ανακάλυψη έκαναν και στή Βόρειο Γερμανία κοντά στό Στεττινίο.

Όστε την απόλαυση του καπνίσματος την ήξεραν πολύ πριν ανακαλυφθή ο καπνός, και μάλιστα φαίνεται πως ήσαν πολυάριθμα τά φυτά ή οι κόκκοι που μεταχειρίζοντο για αυτό τον σκοπό.

Μόλις οι Ισπανοί έφθασαν στήν Αμερική πήραν τη συνήθεια του καπνίσματος και ήγάπησαν να μοιραστούν με την ιδέα τους τον καπνό στους άλλους λαούς τους, όπως και σήμερα οι Ισπανοί κάνουν

πριν μεταχειρίσθησαν ίδιως ο μάρσι για να περιπέτουν σε τάστασι έκστάσεως όποτε ήσαν τους λαούς πως σε μίτοια κατάστασι μπορούσαν επικοινωνούν με τους με τους δαιμόνας.

Όντες, ένας Ισπανός έγραψε πολλά χρόνια πριν στήν Αμερική ότι ο καπνός ήλθε από τους Ισπανούς. Ο καπνός ήλθε από τους Ισπανούς γιατι τον μίτις προφητείες θεωρούν άπονήσουν γιτί επιγειοποίησαν τους καπνιστών.

θεακαπνιστήσαν

Δεν υπάρχει σήμερα γυνιά της γης όπου να μη καπνίζουν — τόσο γρήγορα διαδόθη η συνήθεια του καπνίσματος από την Αμερική περί τα τέλη του 16ου αιώνα.

Εν τούτοις η συνήθεια του καπνίσματος φυτικών ουσιών

σεξ πολύ και παλιού έπεξεύρισαν οι δοξαριοκρατικές φυλές προς κων, εισήγαγαν και την πίπα στην Νότιο Αμερική. Όταν έπειτα στη Μέση Αμερική ανακάλυψαν τον καπνό που τους φάνηκε πολύ πιο εδδαίσιμος απ' όλα τα άλλα, άρχισαν

μακο. Στις μεσαιωνικές Ύνδεις το κάπνισμα του οποίου ήταν γνωστό ως μέσο θρασκίας πόνων καθώς και ξεκούρασης και άργότερα ως τέτοιο μέσο μεταχειρίσθησαν στην άσχημη και τον καπνό.

Αλλά την εισπονή του κα-

Βεβλ. Αθ. 31 Ιανουαρίου

Θοάκης κοπνιστ

1937

Εάν βρεθείται στην ανακάλυψη του καπνού, αλλά φαίνεται πως είναι πολύ άρχαιότερη. Ο Ηρόδοτος ήβη γράφει τα εξής: για τους Σκύθας που κατοικούσαν παρά τον Εύξεινον Πόντον: «Απ' το καννάδι αυτό λουπόν, οι Σκύθαι πέρνουν τους κόκκους, πηγαίνουν στις σπηλιές των και τους ρίπνουν άπάνω σε πυροκίβνες πέτρες. Οι κόκκοι τότε θάβζον ένα καπνό που οι Σκύθαι, καθισμένοι δ-λόγρια εισπνέουν και ξεπνέωζον από εδδαίσιστη». Ο Παιώνιος Μέλα εξ άλλου, που στά 40 μ. Χ. έγραψε ένα βιβλίο με ταξιδιωτικές έντυπώσεις απ' όλα τον κόσμο, αναφέρει τα εξής για τους Θράκας: «Πολ-λοι απ' αυτούς άγνοούν το κρασί, στις έορτές των ζωας ρίχνουν κάποιους ώριμαμένους από ρουσι στή φωτιά, γίρευ απ την όποια κάθονται, και η εισπονή του καπνού που αναδίδεται τους κάνει τόσο εδδαίσιμος, σαν να ήσαν μεθυσμένοι». Και ο Πλούταρχος γράφει επίσης για τον ίδιο λαό: «Στις όθες του Έβρου ρίεται ένα χορτάρι απ' το όποιο οι Θράκες μαζεύουν τις άκρες και μετά το φαγητό τους το ρίχνουν στή φωτιά, καπνέουν τον αναδόμενο καπνό και ευθίζονται σε βαθύ ύπνο».

Οι πληροφορίες αυτές μας δείχνουν λοιπόν πως κιόλας πριν από 2000 χρόνια υπήρχαν λαοί που μεταχειρίζοντο τον καπνό ώριμαμένων φυτών ως μέσο ύπνολαύσεως, άλλοι ως διεγερτικό για να προκαλέσουν την εδδαίσιμη, άλλοι ως ύπνωτικό. Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις που άνωφέρουμε, φαίνεται πως πρόκειται κυρίως για το γαστήρι που ως σήμερα μεταχειρίζονται πολλοί μοριαθωνικοί λαοί. Πρώ δ-λόγων θεασητηρίων άλλως τε στο Βερολίνο - Βίμμεστραφ άνεκαλήρη ένα πήλινο άγγείο από την εποχή που ονομάζουμε Χαλκιστάτιο περίοδο, δηλαδή περί τα 500 χρόνια π. Χ. που περιείχε όπόλοινα κόκκων καν γάβης, πράγμα που μας κάνει να συμπεραίνουμε πως κι εκεί μεταχειρίζοντο την κάνναβη για κάπνισμα. Παρόμοια ανακάλυψη έκαναν και στή Βόρειο Γερμανία κοντά στο Στετίννο.

Όποτε την απόλαυσι του καπνίσματος την ήξεραν πολύ πριν ανακαλυφθή ο καπνός και μάλιστα φαίνεται πως ήσαν πολυάριθμα τα φυτά η οι κόκκοι που μεταχειρίζοντο γι' αυτό τον σκοπό. Άλλωστε σήμερα άκόμα οι Έρυθρόδερμα της Βορείου Αμερικής μεταχειρίζονται για κάπνισμα φύλλα και φλοιούς. Όλα αυτά καπνίζονται με πίπα και μπορούμε να διεκδίσουμε πως οι φυλλές αυτές των Έρυθρόδερμων τα έκάπνιζαν πολύ πριν γνωρίσουν τον καπνό. Τούτο εξάγεται εκ του ότι σε πολλά μέρη της Βορείου Αμερικής άνευρέθησαν πίπες που κατά τους ειδικούς έρευνητάς χρονολογούνται 1000 χρόνια πριν από την ανακάλυψη της Αμερικής, για μερικές μάλιστα άπεδείχθη ότι προέρχονται από την προϊστορική εποχή.

Η πίπα λοιπόν του καπνίσματος είναι πολύ άρχαιότερη από τη συνήθεια του καπνίσματος του καπνού, και φαίνεται πως κατά τις διάφορες μεταναστεύ-

σες από τον καπνίζον με πίπα και η συνήθεια διεδόθη τώρα αντίθετα, από Νότο προς Βόρρα. Οι έθναγενείς των γήσεων των Δυτικών Ύνδων και των ανατολικών άκτων της Νοτίου Αμερικής, κατά την έποχή της ανακάλυψης της Αμερικής, άγνοούσαν την πίπα. Όλας οι περιγραφές από την έποχή εκείνη συμφωνούν στο ότι οι έθναγενείς αυτών των περιοχών έκάπνιζαν τον καπνό διπλώνοντας τα φύλλα του σε σχήμα σφαιρινοβού πούρου.

Τα πούρα αυτά οι έρυθρόδερμοι ονόμαζαν «Ταμπάκο», ή ού και η λέξις «ταμπάκ» «ταμπά» που σημαίνει την κάπνη. Ένας Ιταλός έξέρενη της που στα 1541—1550 έπεσεκρήθη τα Αντίλλας και την Μέση Αμερική, γράφει πως οι έθναγενείς έκάπνιζον με γράβη θάλασσα τον καπνό.

Μεταξύ των Ισπανών έφθασαν στην Αμερική πριν τη συνήθεια του καπνίσματος. Στην άσχημη έκείνη μένο οι άσραφες με την ιδέα να καταπραΰνουν τους πόνοους των, έκαιτα ζωας και οι όγιες, κι έτσι οι Ισπανοί άρχισαν να καλλιεργούν τον καπνό. Παρι τα τέλη

πρώ μεταχειρίσθησαν Ύνδεις μάγκρι για να περιώπνουν σε κατάσταση έκστάσεως όποτε έκπαιθαν τους λαούς πως σε μια τέτοια κατάσταση μπορούσαν να έκπικουνηθούν με τους θεούς, με τους δαίμονας. Ο Μοναργνός, ένας Ισπανός γιατρός που έκζησε πολλά χρόνια στην Αμερική γράφει στα 1574 τα εξής:

«Ο καπνός έκτιμάται μέγας από τους Ιερείς των Ύνδων γιατί τον μεταχειρίζονται για τις προσφητιές των. Οι Ύνδοι θεωρούν άπαραίτητο πριν ξεκινήσουν για τον πόλεμο η πριν επανεισέρηουν όποιάδήποτε όπόθεσι να ριστούν τους Ιερείς των. Τότε ο Ιερεύς με τη βοήθεια ενός καλλιστό ρουφάει τον καπνό από διάφορα άναμιμένα φύλλα και περσιπεται σε άναίσθησι. Όταν συνέρευται άρχίζει να μιλά και να δίνει διαφορούμενες πληροφορίες και συνειδησιές, έτσι που όποιάδήποτε κι άν είναι η έκβασις της ύπνωσης, ο Ιερεύς θγαίνει πάντα κερδιζόμενος. Κάτι δηλαδή άνάλογο με την δική μας Ύνδεια. ***

Σήμερα...

του 16ου αιώνα σ' όλας τις Αντίλλας υπήρχαν λαμπρές φυτιές καπνού καλλιεργούμενες από τους Ισπανούς. Από εκεί η συνήθεια του καπνίσματος μετέδθη στή Εύρώπη με τους ναυτικούς, Ύνδεις Ισπανούς, Άγγλους και Όλλανδούς.

Τι ήταν έκείνο που όθησε τους ανθρώπους να εισπνέουν τον καπνό ώριμαμένων φυτικών ύλων; Στους άρχαιούς καιρούς ήσαν σίγουρα η γαρμωτική Ι-διδότης του καπνίσματος που τους ώδήγησε. Μερικοί έξερευνητάι που προς τα τέλη του παρελθόντος αιώνα διεσκέφθησαν την Δυτική Αφρική λέγουν πως συνήτησαν λαούς που έκάπνιζαν με πίπες ευλοκάρβου να για να άποκοιούδνται, άλλοι για να ναρώνουν τους πόνοους των όπως έκαναν και οι ποιότοι Εύρωπαίοι με τον καπνό. Σαγνά άλλωστε η Ιαπωνική μεταχειρίση το κάπνισμα ως θεασητητικό μέσο σε διάφορες ύπνωσης. Ο Δουσκωνάβης, που συνέγραψε ένα φαρμακωτικό βιβλίο στα 50 μ. Χ., περιγράφει ένα Ύνδικό γόρτο που γιάτρους τον όηγα όταν το άγαθον και ρουφούσαν τον καπνό του με ένα σωλήνα. Τό Ύνδο γράφει και ο Ρωμαίος φυσικός Πλίνιος (23—79 μ. Χ.).

Σήμερα άκόμη πολλοί έθνοι λαοί μεταχειρίζονται τον καπνό ώριμαμένων φυτών ως σάρ-